

■ національна безпека

Звитяга любить сильних

Анексія Криму Росією, пряма її підтримка бойовиків терористичних організацій ЛНР і ДНР, а також підігрівання сепаратистських рухів на території південно-східних областей України – усе це свідчить про те, що нині наша держава повинна бути готовою до будь-якого варіанту розвитку подій...

4-5
стор.

■ післямова до події

Подвиг не має терміну давності

За багаторічною традицією в Одеському загоні Морської охорони відбулися урочистості з нагоди Дня пам'яті та примирення й Дня Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

6
стор.

■ історичні паралелі

Червоні маки травня

Україна розпочала нову традицію – святкування 8 і 9 травня в європейському дусі пам'яті та примирення. Новий зміст відзначення цих дат передбачає як переосмислення подій Другої світової війни, так і руйнування радянських історичних міфів про неї та відвертий діалог навколо сторінок минулого.

7
стор.

Прикордонник України

№ 18 (5512)

13 ТРАВНЯ 2016 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Пам'ять та шана переможцям

■ кордон за тиждень

Державний кордон України перетнуло **1,375 млн** осіб та **323 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **133** особи, зокрема, **6** незаконних мігрантів

Вилучено **9** одиниць зброї, **30** боєприпасів та **404** г наркотичних речовин

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **929 тис.** гривень

■ коротко
про головне

Світ має визнати репресії проти кримських татар

Напередодні Дня пам'яті депортації кримських татар 1944 року Верховна Рада України офіційно звернулася до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, світових лідерів і всіх членів міжнародного співтовариства щодо вшанування жертв геноциду кримських татар та засудження теперішніх порушень Російською Федерацією прав і свобод кримськотатарського народу. Відповідне рішення підтримали 240 народних обранців. Нагадаємо: 18 травня 1944 року радянська влада провела масове виселення кримських татар із Криму, звинувативши їх у співпраці з нацистами. У ході депортації було виселено близько 238 тисяч кримських татар.

Олена ТАЩИЛІНА

Як святкуватимемо 25-річчя Незалежності

Уряд затвердив План заходів із підготовки та відзначення 25-ої річниці незалежності України. Так, 24 серпня, окрім звичних урочистостей за участю керівництва держави та покладання квітів до пам'ятних знаків і місць поховань видатних діячів українського державотворення й борців за незалежність України, відбудеться святкове засідання Верховної Ради України. До Парламенту будуть запрошені представники держав, які першими визнали незалежність України та народні депутати Верховної Ради УРСР 12 скликання, котрі 24 серпня 1991 року проголосували за історичний документ – Акт проголошення незалежності України. Паралельно у Києві пройде виставка копій найважливіших державних актів та фотодокументів, що висвітлюють процес здобуття Україною незалежності. Також усі бажаючі зможуть відвідати фестиваль авторської пісні на тематику, присвячену проведенню антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях. Крім того, заплановано проведення інформаційних, наукових, просвітницьких, культурних та інших заходів, присвячених історії здобуття Україною незалежності та 25-й річниці цієї знаменної події, видатним історичним особистостям та сучасним діячам українського державотворення, захисникам Батьківщини, які сьогодні відстоюють суверенітет і територіальну цілісність держави, її європейський вибір. А на телебаченні буде презентовано цикл інформаційних програм про історію та сьогодення України, життя й діяльність видатних українців, історію державних символів України тощо.

Світлана ДЕЙЧУК

■ дата

Пам'ять та шана переможцям

8–9 травня Україна відзначала День пам'яті та примирення, а також 71-у річницю перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Офіційне гасло цьогорічних заходів «1939–1945. Пам'ятаємо. Перемагаємо» символізувало, що наша держава вже відійшла від помпезних радянських парадів зі святковими салютами, натомість урочистості проходили в європейському дусі вшанування подвигу тих, хто борювався за звільнення української землі від окупантів.

Андрій ГЕРАСИМКІВ

Зокрема, у столиці вже з самого ранку 8 травня усі центральні вулиці рясніли патріотичними заходами. Різноманітні виставки, майстер-класи, флешмоби, виступи колективів художньої самодіяльності – усе нагадувало передусім про те, що мир – це найбільше благо людини. На мототреку «Пирогово» стартував військовоісторичний фестиваль «ПЕРЕМОГА.UA», а в Українському інституті національної пам'яті відбулася презентація спецпроекту «Війна не робить винятків. Жіночі історії Другої світової».

По полудні у «Мистецькому Арсеналі» розпочалася зустріч Президента України Петра Порошенка з ветеранами Другої світової війни, учасниками українського визвольного руху та військовослужбовцями, які брали участь в антитерористичній операції.

Глава Держави висловив безмежну вдячність старшому поколінню – ветеранам Червоної армії, Української повстанської армії та всім тим, хто зробив свій вклад у перемогу над нацизмом і дарував мир народам Європи. Водночас Петро Порошенко зауважив, що сьогодні війна знову прийшла на українську землю. І захищаючи нашу незалежність та геополітичний вибір, перемагаючи окупантів не лише силою зброї, але й міццю духу, сучасні українські воїни беруть приклад із сивочолих ветеранів.

– Дорогі ветерани, це роблять ваші онуки та правнуки. Це ваша школа та традиції, ваша міць та навчання патріотизму. Ви маєте всі підстави пишатися своїми онуками, – підкреслив Президент, додавши при цьому, що нинішнє покоління захисників також об'єднало Україну. – Ваші онуки разом в окопі зі зброєю, прикриваючи один одного, захищають Україну. Це має величезні наслідки, бо перемогти ворога ми можемо лише тоді, коли країна буде об'єднаною, сильною з середини та з вірою в Український Прапор, Герб та Гімн!

Згодом урочистості з нагоди Дня пам'яті та примирення продовжилися на території Національного музейного комплексу «Україна в Дру-

гій світовій війні». О 23.01 8 травня відбулася акція «Перша хвилина миру» та запалення вогню пам'яті. Цей час є доволі символічним, адже капітуляція нацистської Німеччини вступила в силу саме о 23:01 8 травня 1945 року.

– 8 травня 45-го після шестирічної війни був встановлений довгоочікуваний мир в Європі. Минулого року Україна приєдналася до європейських країн у відзначенні Дня пам'яті та примирення. Ця нова для нас традиція жодним чином не підміняє, а доповнює і посилює звичне державне свято – День Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, – наголосив Петро Порошенко.

– Українці воювали в Червоній армії, в радянських партизанських з'єднаннях, в лавах опору європейських країн, у складі канадської, американської, австралійської, британської та інших армій, – підкреслив Глава Держави. – Торік ми, нарешті, на законодавчому рівні віддали належну шану й офіційно визнали роль Української повстанської армії. А ще десятки мільйонів українців працювали в тилу. Нехай усе це зятамлять ті, хто хоче применшити роль України в антигитлерівській коаліції і звільненні від коричневої чуми всієї Європи. То була, є й буде наша перемога!

Водночас Президент зазначив, що нині на Сході Європи відбувається безпрецедентне з часів Гітлера та Сталіна порушення норм міжнародного права. Хижа й ненажерлива імперія знову не рахується з державними кордонами і прагне розширити свій так званий життєвий простір. Україна знову дає відсіч, – хіба що з тією різницею, що зараз ворог прийшов до нас не з Заходу, а зі Сходу.

9 травня урочисті заходи розпочалися з покладання квітів до Вічного вогню та могили Невідомого Солдата. Пам'ятна хода на чолі з Главою Держави пройшла Алесю Полеглих Героїв, де розташовані 34 могили воїнів, що загинули в роки Другої світової війни. Разом із Петром Порошенком віддати данину шани захисникам Вітчизни прийшли ветерани Другої світової війни та ветерани АТО, Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман, Голова Верховної Ради України Андрій Парубій, члени уряду та очільники силових відомств держави. Учасники церемонії вшанували пам'ять загиблих героїв хвилиною мовчання, військовий оркестр виконав Державний гімн України, а воїни Почесної варті салютували залпами.

Після цього на Володимирській гірці відбувся спільний молебень за мир та перемогу України, в якому взяли участь понад 140 військових священників та більше 300 воїнів. А від Площі Слави до Майдану Незалежності пройшов урочистий марш військових духових оркестрів Збройних Сил, Міністерства внутрішніх справ і Державної прикордонної служби України.

Слід зазначити, що вартові рубежу в усіх кутках нашої держави взяли активну участь у відзначенні Дня пам'яті та примирення і Дня Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Так, о 23.00 8 травня в усіх органах та підрозділах охорони державного рубежу прикордонники вишикувалися перед ритуальними майданчиками, запалили лампадки й схилили голови на знак пошани загиблим героям та усім борцям проти нацизму. Водночас у пунктах пропуску до «Першої хвилини миру», окрім вартових рубежу, долучилися представники інших контрольних служб та громадяни, які перетинали державний кордон. У цей час відбулася короткочасна пауза в здійсненні прикордонного контролю, а по гучномовцю лунав метроном.

9 травня в усіх частинах та підрозділах прикордонного відомства відбулися покладання квітів до пам'ятників й обелісків воїнам, полеглим у боротьбі з нацизмом. Крім того, військовослужбовці Служби зустрічалися та відвідували ветеранів-прикордонників, а також членів сімей охоронців рубежу, які загинули захищаючи територіальну цілісність та незалежність України на сході України. Не оминули увагою й тих, хто перебуває на лікуванні в госпіталях, лікарнях, пансіонатах для ветеранів війни і праці.

Принадно зазначимо, що в рамках підготовки до пам'ятних дат силами вартових рубежу впорядковано військові поховання, розташовані поблизу постійних місць дислокації, здійснено ремонт та реставрацію десятків меморіалів, пам'ятників і обелісків полеглим воїнам-прикордонникам. Спомин про їхні подвиги ми повинні донести наступним поколінням захисників України. ■

■ знай наших!

Шедевральна спецоперація

17 картин, викрадених з італійського музею в Вероні ще наприкінці листопада минулого року, знайшли співробітники Держприкордонслужби спільно з військовою прокуратурою Південного регіону.

Андрій ДЕМЧЕНКО

Віднайти полотна правоохоронцям вдалося в результаті тривалих і копітких оперативно-розшукових заходів. Картини вже були підготовлені до контрабандного переміщення з України на територію Молдовської Республіки.

Отримавши інформацію про слід викрадених в Італії шедеврів мистецтва, співробітники прикордонного відомства розпочали низку оперативно-розшукових заходів. Хід операції особисто контролював Президент України.

Аби віднайти старовинні роботи художників, українські прикордонники організували дієву взаємодію з молдовськими колегами, що допомогло встановити можливих координаторів викрадення.

Крім того, вартові рубежу з'ясували, що для переховування від слідства в Республіці Молдова картини було незаконно переміщено в Одеську область з використанням міжнародних поштових перевезень. У ході слідства також встановлено членів транскордонної злочинної групи, серед яких були громадяни України, Молдови та Росії.

Викривши злочинну групу та схему переміщення картин, слідчо-оперативна група у складі прикордонників і співробітників військової прокуратури віднайшла схрон, в якому знаходилися викрадені полотна. Він був облаштований на острові Турунчук на Одещині, що неподалік придністровського сегменту українсько-молдовського кордону. Варто відмітити, що 17 знайдених картин таких митців, як Рубенс, Тінторетто, Пізанелло, Каротто, Ганс Де Йоде та

Мантенья оцінюються на суму близько 16 мільйонів євро.

Також під час оперативних заходів прикордонники отримали дані, що розшук картин перебуває і у сфері інтересів ФСБ РФ, а крадії взяті нею під свій контроль.

Крім того, ФСБ планувала власну операцію з вивезення картин до Придністров'я, яке є підконтрольним Росії.

Принагідно зазначимо, що мистецтвознавча експертиза вже підтвердила оригінальність полотен.

■ гарячі будні

Качині історії

Прикордонники Луганського загону завадили переміщенню в Росію близько 3,5 тисячі каченят. Інформацію про підготовку до незаконного переміщення пухнастого товару співробітники оперативних підрозділів відомства отримали завчасно, тож на порушників очікував сюрприз. Близько другої ночі контрабандистів затримали поблизу рубежу на напрямку українського населеного пункту Танюшівка та російського Нова Серебрянка. Загалом ділки підготували для переміщення через держрубеж 85 ящиків з каченятами. Зі слів затриманих жителів Луганської області вартість їхнього товару становить 160 тисяч гривень.

Руслан ГРЕХ

Сумка з сюрпризом

Три мільйони російських рублів виявили прикордонники в контрольному пункті «Зайцеве», що на лінії розмежування в Донецькій області. Перевезти валюту намагався наш співвітчизник. Порушник прямував на підконтрольну бойовикам територію автомобілем «Фольксваген Транспортер». Під час оформлення чоловік помітно нервував, тому військовослужбовці Краматорського загону вирішили додатково перевірити його транспортний засіб. І, як виявилось, недарма. У ході огляду спільно з представниками фіскальної служби охоронці рубежу в подвійному дні дорожньої сумки та особистих речей виявили три мільйони рублів РФ. Наразі українця разом із виявленими коштами передано представникам ДФС для прийняття правового рішення.

Андрій ДЕМЧЕНКО

11 друзів закарпатця

Прикордонники Мукачівського загону спільно зі співробітниками поліції в рамках проведення спільної операції «Кордон-2016» затримали на ділянці відповідальності відділу «Велика Паладь» групу нелегальних мігрантів. Правоохоронці зафіксували як у прикордонній юрба невідомих осіб здійснювала посадку в мікроавтобус «Опель Віваро». Тому було негайно вжито оперативних заходів, у результаті яких транспортний засіб затримано. У ньому крім водія, який виявився нашим співвітчизником, було ще 11 осіб неслов'янської зовнішності. Жодних документів вони при собі не мали. Як з'ясувалося потім, двоє нелегалів є громадянами Індії, четверо – Пакистану та п'ятеро – зі Шрі-Ланки. Затриманих доставлено до прикордонного підрозділу для складання процесуальних документів. Крім того, тривають заходи з пошуку та встановлення осіб, причетних до організації незаконної подорожі мігрантів.

Сергій ЯКИМЕЦЬ

■ народна підтримка

Колишніх прикордонників не буває

Світова зірка боксу Олександр Усик відвідав з дружиною візитом прикордонників, які несуть службу в районі проведення АТО. Відомий спортсмен завітав до військовослужбовців Донецького та Краматорського прикордонних загонів.

Світлана САВЧУК

ришем вартових рубежу він залишається і донині. Неодноразово виходячи на арену після перемоги в поєдинках, Олександр з гордістю одягав зелений берет.

Візит спортсмена став приємною несподіванкою для бійців. Вони радо спілкувалися з відомим боксером, адже будь-яка підтримка в такий нелегкий для країни час є

важливою для вояка. Кожен з військовослужбовців чи не одразу робив світлини на згадку.

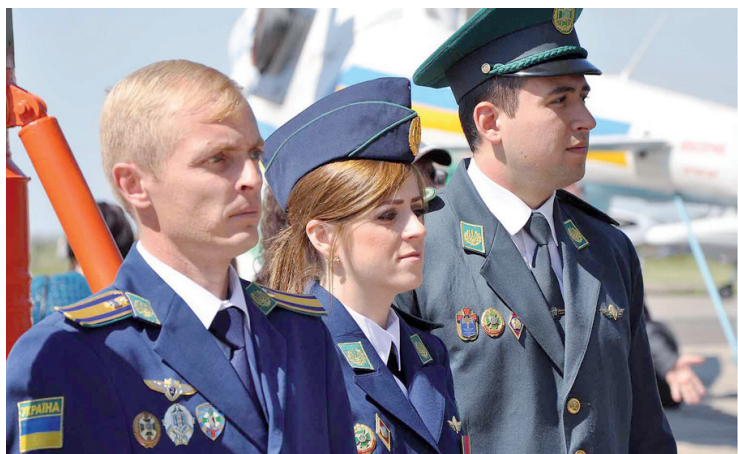
На ділянці Донецького загону боксер, незважаючи на небезпеку, побував на одному з крайніх рубежів лінії зіткнення, поспілкувався із хлопцями та дівчатами, які несуть там службу. На завершення зустрічі прикордонники подякували Олександру Усику та домовилися зустрітись вже у мирній та спокійній Україні.

А у Краматорську Олександр разом з прикордонниками завітав до місцевої школи, якою опікується загіт. Радості дітей не було меж, адже всесвітньо відомий боксер відкрив спортивні змагання, які вартові рубежу організують тут у рамках патріотичного виховання молоді.

■ День частини

Одеській ескадрильї – 30!

Одеська окрема авіаційна ескадрилья Держприкордонслужби України відзначила 30-ту річницю з дня створення. Поздоровити прикордонних авіаторів з ювілеєм завітали представники місцевого самоврядування, ветерани та члени сімей військовослужбовців.

Олександр ЯКОВЕНКО

У літописі цієї частини чимало яскравих сторінок. Сформована 1986 року авіаескадрилья забезпечувала охорону ділянок кордону на території тодішніх трьох союзних республік – України, Молдови, Білорусії, а також виключної морської економічної зони. Водночас екіпажі літаків і вертольотів брали участь у бойових діях в Афганістані.

Поряд з уже відомими і звичними вертольотами Мі-8Т, Мі-8МТ та Мі-9 сьогодні у складі ескадрильї використовуються нові сучасні літаки «Даймонд»

DA-42 та DA-40. Саме завдяки їм підрозділ став більш мобільним і значно збільшив свої можливості з моніторингу кордону.

Як завжди плідною залишається взаємодія льотчиків і моряків-прикордонників, адже екіпажі літаків не лише наводять на виявлену ціль кораблі та катери Морської охорони, а й фіксують на відео факти порушення.

Результативною є й участь наших льотчиків у проведенні антитерористичної операції на сході країни. Одеські екіпажі вертольотів Мі-8 оперативно евакуювали із зони бойових дій понад 60 поранених прикордонників. Також їм доводилося виконувати завдання під вогнем противника.

■ національна безпека

В умовах сучасності питання забезпечення національної безпеки України постало особливо гостро. Анексія Криму Росією, пряма її підтримка бойовиків терористичних організацій ЛНР і ДНР, а також підігрівання сепаратистських рухів на території південно-східних областей України – усе це свідчить про те, що нині наша держава повинна бути готовою до будь-якого варіанту розвитку подій. Тим більше, що міжнародний тиск на Росію та економічні санкції поки що слабо наблизили ситуацію до стабільності. Як би не намагалися провідники гуманізму глаголити про засоби дипломатії саме воєнний потенціал нині залишається одним із найбільш дієвих чинників геополітики.

Олег ЦЕВЕЛЬОВ

АНАТОМІЯ КОНФЛІКТУ

Воєнна небезпека і воєнна загроза – своєрідні характеристики реально існуючої або прогнозованої військово-політичної обстановки, відносин між державами та політичними силами всередині них. Воєнна загроза характеризується потенційною можливістю застосування збройної сили проти держави для досягнення політичних та інших цілей. Натомість воєнна небезпека передбачає вже не потенційну можливість, а конкретний намір застосувати військову силу. Це вищий ступінь напруженості, відкрите протистояння сторін, їх наміри вирішити існуючі протиріччя військово-силовими методами.

Воєнно-політична обстановка, що склалася на сьогодні довкола нашої держави, вимагає повного переосмислення загальних підходів до національної безпеки на державному кордоні, перебудови охорони державного рубежу відповідно до нових викликів і загроз.

Слід зазначити, що воєнна загроза не обов'язково пов'язана з початком військових приготувань потенційного противника. Її джерелами можуть бути найрізноманітніші явища й процеси суспільного життя:

- конфлікти політичних інтересів, соціальних груп, класів, держав або коаліцій країн (спроба протиставлення інтересів українського населення заходу та центру – інтересам сходу та півдня);
- суперечності на економічному, соціальному, етнічному або релігійному ґрунті (розшарування українського суспільства на багатих і бідних, соціально захищених і незахищених, етнічних українців і представників національних меншин, православних і католиків);
- вироблення і накопичення ядерних або звичайних озброєнь (так, на території Росії, Німеччини, Франції, окрім звичайних, містяться ядерне озброєння, яке потребує відповідних заходів щодо його охорони і належної утилізації);
- наявність і розгортання масових армій (із заходу та півдня – розгортання нових під-

розділів країн НАТО, зі сходу – Збройних сил Російської Федерації);

– загроза екологічних катастроф у результаті необережного поводження або навмисного використання бойових засобів (надзвичайні ситуації внаслідок вибухів або недбалого зберігання боєприпасів на складах, під час проведення АТО) тощо.

А ось ознаки воєнної небезпеки проявляються в конкретних військово-дипломатичних і військово-економічних акціях сторін, у діях військ (сил), активізації інформаційно-психологічного протистояння і диверсійно-розвідувальної діяльності держав.

Зокрема, до них відносять:

- різке загострення суперечностей і вступ їх у завершальну стадію підготовки до використання сили (вичерпані останні політичні

та дипломатичні засоби для вирішення конфлікту);

- створення стороною протистояння угруповань збройних сил та інших військових формувань, здатних виконати поставлені завдання забезпечення їх необхідними ресурсами і засобами;
- рішучість політичного керівництва однієї зі сторін протистояння використовувати військову силу;
- організація широкої підтримки населенням обраного керівництвом курсу на силове вирішення конфлікту;
- різка активізація психологічної, інформаційної, телекомунікаційної та електронної боротьби;
- дипломатичні демарші, військово-економічна блокада;
- проведення повної, часткової, відкритої або прихованої мобілізації;
- наявність сприятливої військово-політичної обстановки для розв'язання воєнного конфлікту;
- посилення активності збройних сил поблизу кордонів іншої держави (під виглядом навчань, створення нових угруповань) тощо.

Звитяга любить

НЕОБАЧНА БЕЗПЕЧНІСТЬ

Починаючи з 2003 року, а саме: з прийняттям Закону «Про Державну прикордонну службу України» розглядалися нові підходи до охорони державного кордону, водночас питання оборони відходило на другий план, а потім і взагалі втратило свою суть.

Взявши курс на перебудову відомства на правоохоронний орган зі спеціальним статусом, почався процес демілітаризації прикордонної служби, але структура залишалася військовою.

Основними загрозами на державному кордоні в цей період вважалися: нелегальна міграція і торгівля людьми; незаконне переміщення товарів, вантажів, зброї, засобів терору та наркотиків; корупція і можливість

виникнення конфліктів поблизу кордонів України.

Загрози воєнного характеру, пов'язані із захопленням території, зміни лінії проходження державного рубежу, збройні конфлікти й провокації на державному кордоні та втручання в службову діяльність відомства з приводу підкупу та вербування персоналу спецслужбами інших країн розглядалися як такі, що можуть бути, але для відомства залишалися другорядними.

Навіть події на острові Коса Тузла 2003 року та військовий конфлікт між Російською Федерацією й Грузією 2008 року не були враховані під час визначення подальшого розвитку та діяльності Держприкордонслужби. Хоча вони явно засвідчили появу нових викликів і загроз для України, зокрема реальну небезпеку втягування нашої держави в конфлікт і загрозу її територіальній цілісності та суверенітету.

Водночас Російська Федерація та країни Європейського Союзу розпочали процес створення сил спеціальних операцій і сил швидкого реагування. Вживалися заходи з покращення оснащення збройних сил та інших військових формувань, активно проводилося переозброєння воєнних структур, особливо Росією. Її Військово-Повітряні Сили отримали нові винищувачі Су-27СМ, Су-30М2, Су-35 і Су-30СМ, бомбардувальники Су-34, понад 55 бойових вертольотів і 22 легких гелікоптери. Проїшла модернізація військ проти-повітряної оборони та повітряно-десантних військ.

Невтішним для нас було також порівняння військових бюджетів України та її найближчих сусідів. Фінансування Міністерства оборони України 2013 року складало 15,3 млрд. гривень (менше 2 млрд. доларів). У дослідженні Центру дослідження армії, конверсії і роззброєння вказується, що військовий бюджет, наприклад, Польщі

Враховуючи штатну структуру, прикордонна комендатура швидкого реагування спроможна самостійно вести оборону на окремих напрямках, прикрити ділянку державного рубежу з метою недопущення незаконного проникнення на територію України бандформувань та невеликих збройних підрозділів противника.

СИЛЬНИХ

складає 8,6 млрд. доларів, а Румунії – 3,4 млрд. доларів, хоча чисельність збройних сил Румунії удвічі менша чисельності Збройних Сил України.

Проте видатки Державного бюджету на потреби Міністерства оборони України у відсотках до ВВП постійно зменшувалися, а 2013 року (0,94% від ВВП) були найменшими за всю історію незалежної України. Невтішний аналіз видатків спостерігався і в Державній прикордонній службі. Наразі ситуація змінилася, але не настільки, щоб вирішити всі питання зміцнення охорони та захисту державного кордону.

Воєнна небезпека передбачає вже не потенційну можливість, а конкретний намір застосувати військову силу. Це вищий ступінь напруженості, відкрите протистояння сторін, їх наміри вирішити існуючі протиріччя військово-силовими методами.

ПОСИЛЕННЯ НА ЧАСІ

У зв'язку з анексією Росією частини території України та виникненням збройного конфлікту на Донбасі за рішенням керівництва Держприкордонслужби створено як бойові резерви сім мотоманеврених груп, задіяних для посилення підрозділів державного кордону на загрозованих напрямках. На певний період застосування мотоманеврених груп дозволило утримати ситуацію під контролем. Але в повному обсязі протистояти незаконним військовим формуванням, з БТРами та крупнокаліберною зброєю, ММГ, які мали лише стрілецьку зброю та легкові автомобілі, звичайно, не могли.

Пряма загроза військового конфлікту та перші повномасштабні бойові дії проти підрозділів охорони кордону змусили керівни-

цтво Служби приймати рішення про створення потужних резервів, які могли б діяти як підрозділи посилення органів охорони кордону або самостійно виконувати завдання на загрозованих напрямках

За короткий проміжок часу було створено 29 підрозділів у якості бойових резервів загальною чисельністю понад 4500 військовослужбовців: 24 оперативно-бойові прикордонні комендатури та п'ять мобільних застав (три протитанкові та дві зенітно-артилерійські).

А вже 9 квітня 2015 року задля адекватної відповіді загрозам на державному кордоні

та створення додаткових потужних бойових резервів Верховна Рада України внесла зміни до Закону «Про Державну прикордонну службу України», збільшивши граничну чисельність Служби на 3000 військовослужбовців. За рахунок цього було розгорнуто прикордонні комендатури швидкого реагування (ПКШР). Ці підрозділи є бойовим резервом Голови відомства і призначені, передусім, для охорони й захисту державного кордону на загрозованих напрямках та посилення прикордонних загонів у разі різкого загострення обстановки.

Основні завдання ПКШР:

- посилення охорони і захист визначеної ділянки кордону;
- локалізація кризових ситуацій;
- припинення збройних конфліктів та інших провокацій;

- участь у виконанні заходів територіальної оборони;
- боротьба з диверсійно-розвідувальними групами;
- участь у боротьбі з тероризмом.

Враховуючи штатну структуру, прикордонна комендатура швидкого реагування спроможна самостійно вести оборону на окремих напрямках, прикрити ділянку державного кордону з метою недопущення незаконного проникнення на територію України бандформувань та невеликих збройних підрозділів противника.

Маючи у своєму складі мінометний підрозділ, вперше за роки незалежності, прикордонний підрозділ здатен виконувати вогневі завдання, а протитанкові та зенітно-артилерійські застави можуть знищувати броньовану техніку ворога та прикрити район розгортання комендатури від повітряного нападу. Наявність відділення розвідки дозволяє здобувати інформацію про склад, положення та наміри противника.

На сьогодні в Державній прикордонній службі України створено три повноцінні прикордонні комендатури швидкого реагування, ще дві – на стадії формування. Під час розгортання та застосування ПКШР враховувався досвід Афганської війни та порядок створення сил спеціального призначення як в Україні, так і в інших розвинутих країнах світу.

Підготовка персоналу та в подальшому його застосування на окремих ділянках державного кордону довела спроможність Державної прикордонної служби України у найкоротший час вирішити питання з прикриття загрозованих ділянок та створити надійний заслін від непроханих гостей.

На жаль, наразі бюджет нашого відомства не дозволяє в повній мірі забезпечити розгортання прикордонних комендатур. Але життя довело правильність рішень керівництва Служби з питань створення такого роду бойових резервів, а їх подальше застосування лише посилить захищеність державного рубежу.

ПЕРЕОЦІНКА ЦІННОСТЕЙ

Воєнно-політична обстановка, що склалася на сьогодні довкола нашої держави, вимагає повного переосмислення загальних підходів до

національної безпеки на державному кордоні, перебудови охорони державного рубежу відповідно до нових викликів і загроз. Для вирішення цього важливого завдання необхідно вжити низку невідкладних заходів. По-перше, потребують перегляду базові принципи системи охорони державного кордону та застосування наявних резервів.

Також необхідні ефективні корективи до планів розвитку, реформування й модернізації відомства, враховуючи досвід проведення АТО на сході країни.

Доцільним є підвищення ефективності й можливостей розвідувальних і оперативно-розшукових підрозділів Державної прикордонної служби України з метою своєчасного інформаційного забезпечення керівництва Служби для прийняття важливих рішень у сфері безпеки державного кордону.

Через невідповідність нормативно-правової бази вкрай необхідно перепрацювати форми і способи застосування органів та підрозділів Державної прикордонної служби України з урахуванням можливостей їх дій окремо або одночасно із Збройними Силами України.

Крім того, потребує удосконалення система оперативної, бойової та правової підготовки персоналу включаючи спільні навчання з підрозділами Збройних Сил та інших військових формувань і правоохоронних органів України.

Життя не стоїть на місці, змінюється і характер протистояння. Ще древні римляни тисячі років тому виробили безсмертну формулу державної безпеки: «Si vis pacem, para bellum» («Хочеш миру – готуйся до війни»). Хоробрість і самовідданість українських воїнів дозволили зупинити ворога на початку російської агресії, але це коштувало тисяч життів українських патріотів. Конфлікт вже давно набрав характеру затяжного і нам доводиться вчитися жити з підступним сусідом. Нічого не замінить стійкості й хоробрості воїна на службі чи на полі бою, але далекоглядність керівництва, належне забезпечення і відповідне озброєння підрозділів у комплексі з відвагою, самовідданістю і професійною майстерністю особового складу дозволяють нам ефективно виконувати поставлені завдання. ■

■ післямова до події

Подвиг не має терміну давності

За багаторічною традицією в Одеському загоні Морської охорони відбулися урочистості з нагоди Дня пам'яті та примирення й Дня Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Наталія ГУМЕНЮК

Катери Морської охорони «Балаклава» та Військово-Морських сил «Скадовськ» вийшли в море, аби вшанувати пам'ять

загиблих героїв. Про це сповістили залпи військового салюту, а спущений на воду пам'ятний вінок став символічною даниною шани усім, хто не повернувся додому з війни. Цей священний ритуал охоронці морських рубежів провели незважаючи на погані погодні умови та щільний туман.

Цього року вперше за станом здоров'я й через поважний вік залишилися на березі ветерани. Їх за спільною домовленістю замінили учасники АТО, дружини та діти вартів морських рубежів.

Напередодні, в День пам'яті та примирення, військовослужбовці загону відвідали могилу свого побратима – старшого матроса

Євгена Колісниченка, який загинув у серпні 2014 під час виходу з-під Довжанського. Загін підтримує родину героя. Дружина Євгена, старшина 2 статті Ольга Колісниченко, котра прийшла на службу після загибелі коханого, вважає для себе єдиним правильним рішенням продовжувати ту справу, якій присвятив своє життя її Женя. Мати та батько бійця завжди приймають друзів сина як рідних. Вони щиро цінують те, що зв'язок з морськими прикордонниками не обривається.

Місцева влада Овідіополя, де живе родина героя, виконала обіцянку та перейменувала вулицю на його честь, а командування загону подало документи на присвоєння катери Морської охорони імені Євгена Колісниченка.

Окрім того, у п'ятницю перед святами, прикордонники відвідали школу № 113 міста Одеси. Тут відбувся урок мужності для учнів 7 – 8 класів. Педагоги та школярі підготували літературно-музичну композицію, присвячену славетним датам, а військовослужбовці розповіли дітям про особливості своєї служби. Бійці віділу спеціальних дій на воді поділилися секретами майстерності рукопашного бою, показали та розповіли про спецприлади. Дівчата були вражені вправністю та силою «спеців», а хлопці радісно приміряли спорядження та розпитували про його можливості. Завершився урок загальним фото та домовленістю про візит-відповідь школярів до прикордонників на стоянку кораблів та катерів.

■ духовність

Зі святим словом Віри

Троє священників Української православної церкви відвідали з Благую Звісткою управління Краматорського прикордонного загону.

Олександр ШАПОШНИК

Ветеран афганської війни, а нині протоієрей В'ячеслав Яковенко не став цитувати витяги зі Священного писання, а чуттєво і лаконічно поспілкувався з воїнами про одвічні людські цінності: дружбу, любов, доброту, честь та вірність. А ще – про те, як

за допомогою віри зберегти своє здоров'я і зробити життя кращим.

Отці передали керівництву загону ікони Божої Матері й «Собор Усіх Воїнів», а також Благодатний вогонь з Єрусалиму.

Загальний молебень, на переконання усіх присутніх, зміцнив дух прикордонників та їхню віру у власні сили. На прохання бійців, священники окропили святою водою усі службові приміщення і самих військових. Усі бажаючі отримали обереги – кишенькові молитовники, натільні хрести, іконки та проскури.

Перед від'їздом в інші підрозділи зони АТО, священнослужителі побажали усім вартовим рубежам та їхнім близьким міцного здоров'я, миру і віри в Господа.

■ честь мундира

Підтримка побратимів

У День пам'яті та примирення бійці Котовського загону відвідали могилу молодшого сержанта Миколи Антипова, який загинув 7 серпня 2014 року під час виходу з Довжанського котла.

Максим БОЯР

Двадцятирічного юнака, котрий до останнього подиху відбивав атаку бойовиків на колону українських прикордонників, посмертно нагороджено орденом «За мужність» III ступеня.

Протягом усього часу побратими Миколи не забувають його батьків – Людмилу Миколаївну та Павла Віталійовича.

Ось і цього разу у поминальний день до сім'ї загиблого завітав начальник загону підполковник Ігор Підгородецький разом з іншими офіцерами. Ігор Анатолійович звернувся до батьків героя зі словами вдячності та співчуття: «Ніхто не може замінити батькам сина. Це велика втрата для всіх. Але ваш син – герой і заради пам'яті про нього потрібно жити. Ми знаємо, що Микола – справжній патріот України. Він мріяв присвятити своє життя захисту Батьківщини. І віддав його заради мирного неба над нами та світлого майбутнього нашої держави».

Ігор Анатолійович поцікавився потребами батьків Миколи, запропонував допомогу у вирішенні будь-яких проблем і запевнив, що жодне прохання родичів бійця не залишиться поза увагою керівництва загону.

■ історичні паралелі

Два роки тому вперше в історії України офіційні заходи з нагоди завершення Другої світової війни в Європі та перемоги над нацизмом проходили два дні – 8 і 9 травня. Згодом Указом Президента України «Про заходи з відзначення у 2015 році 70-ї річниці перемоги над нацизмом у Європі та Закону «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939–1945 років» Україна розпочала нову традицію – святкування 8 і 9 травня в європейському дусі пам'яті та примирення.

Червоні маки травня

Василь КЛИМЕНКО

Новий зміст відзначення цих дат передбачає як переосмислення подій Другої світової війни, так і руйнування радянських історичних міфів про неї та відвертий діалог навколо сторінок минулого. А вони свідчать, зокрема, що Радянський Союз вступив у війну не 22 червня 1941 року, коли німецькі війська стали штурмувати його кордони, а у вересні 1939 року. Тоді, за таємною угодою Гітлера та Сталіна, Радянський Союз із Німеччиною просто розділили між собою Польщу. І вже тоді десятки тисяч українців загинули від кулі і снарядів окупантів, захищаючи свою землю.

Червоною ниткою у відзначенні дат 8 і 9 травня проходить рівне вшанування всіх причетних до цього і не лише мільйонів загиблих ветеранів війни, а й учасників українського визвольного руху, що має консолідувати наше суспільство у захисті територіальної цілісності країни.

Як відомо, крім пострадянських держав, усі країни – члени антигітлерівської коаліції у Другій світовій війні відзначають перемогу над нацизмом 8 травня. А вже саме цього дня у Берліні було ратифіковано, підписаний днем раніше у французькому Реймсі, Акт про беззастережну капітуляцію збройних сил нацистської Німеччини. Враховуючи часові розбіжності, уряд тодішнього СРСР прийняв рішення святкувати свій День Перемоги у так званій Великій Вітчизняній війні 9 травня. Так і відзначали закінчення Другої світової війни: країни Європи 8 травня, Радянський Союз – днем пізніше.

...Нині вже немає на крижальях повоєнної історії СРСР – він зник, як і Українська РСР. Після розпаду «братської сім'ї народів» та проголошення незалежної України

наше суспільство живе у нових історичних умовах. Взявши за головний орієнтир розбудови країни європейський вимір, ми, переймаючи все найкраще, глибоко шануємо й героїчні сторінки своєї історії. Пам'ятаємо про подвиг українського народу, всіх загиблих у боротьбі з нацизмом та його визначний багатожертовний внесок у перемогу. Тож Дні пам'яті та примирення і Перемоги – усе це наше, рідне, спільне, не вгасне уже в серцях нових поколінь патріотів нашої держави.

Відаючи шану всім, хто боровив нашу землю від нашествия гітлерівців, нам, українцям, на шляху свого державницького розвитку доводиться багато чого переосмислювати та переорієнтувати зі свого минулого. Навіть важко уявити, якою болочою образою для ветеранів війни, всіх українських людей прозвучали не так давно сказані слова керманіча Росії Володимира Путіна, що виграти війну з нацистами у Другій світовій Радянський Союз міг би і без України.

Інакше як блюзнірством таке не назвеш. Бо якби не мільйони мобілізованих українців та не відчайдушні бої вермахту на теренах України, що надавало радянському командуванню можливість готувати в тилу нові армії, то гітлерівські окупанти ще до зими святкували б не взяття столиці України, а марширували б Червоною площею.

Розуму важко піддаються такі безглузді слова оцінки вкладу українців у перемогу над нацизмом. Двічі ураганний смерч війни пронісся над українською землею – уперше під час наступу ворога, вдруге – його вигнання. Одинадцять стратегічних і чотири фронтових операцій було проведено на території України, яка фактично перетворилася у складовіше зруйнованих міст і шент спалених сіл з голодуючим населенням: дітьми, жінками та каліками.

Вистояли українці і в часи повоєнної відбудови – на чинсь допомогу не розраховували, сподівалися лише на себе. Мине не так багато років як українська республіка стане членом ООН та однією з наймогутніших у Союзі РСР. З неустанною мрією її патріотів – жити без опіки кремлівських керманічів – у своїй вільній, новій незалежній від «старшого брата» Вітчизні. З повагою до тих, з ким боролися рідну землю від «коричневих варварів».

Та чи то у нас карма така, чи це вже стало історичною закономірністю, що волелюбному українському народові впродовж віків доводиться виборювати право на свою незалежність. Яким же обнадійливо-радісним став для нас рік розпаду СРСР! Проте не все так відбувалося, як нам бажалося.

Курс новоутвореної суверенної України на європейський вектор розвитку викликав різкий супротив північного сусіда, який знову бачив нас своїм васалом у вже оновленому Союзі – так званому «русском мире». Та український народ висловив своє загальнонаціональне «Не бути цьому!», що так виразно засвідчили помаранчева революція і Революція гідності.

Не змігши економічно поставити на коліна українську націю, колишній «старший брат» уміло використав сепаратистські настрої серед населення Донбасу, котрі активно, з року в рік пропагувалися російськими ЗМІ. Так 2014-й став для нашого суспільства початком військового протистояння з російськими найманцями за територіальну цілісність країни. Фактично північний сусід розпочав неоголошену війну проти держави, що обрала курс на євроінтеграцію. А ворожеча між двома народами, що разом боролися проти спільного ворога у Другій світовій війні, стає все глибшою. Із окупованої території сепаратисти з російською воєначиною, що підтримує бойовиків,

сіють смерть, горе і неймовірні страждання тим, чий батьки, сини і діти в зоні АТО стали на захист рідної Вітчизни. Вони – непереможні, як і колишні фронтовики, сьогодні для нас герої. Їм, загиблим, всенародна пам'ять, живим – наша вдячна шана.

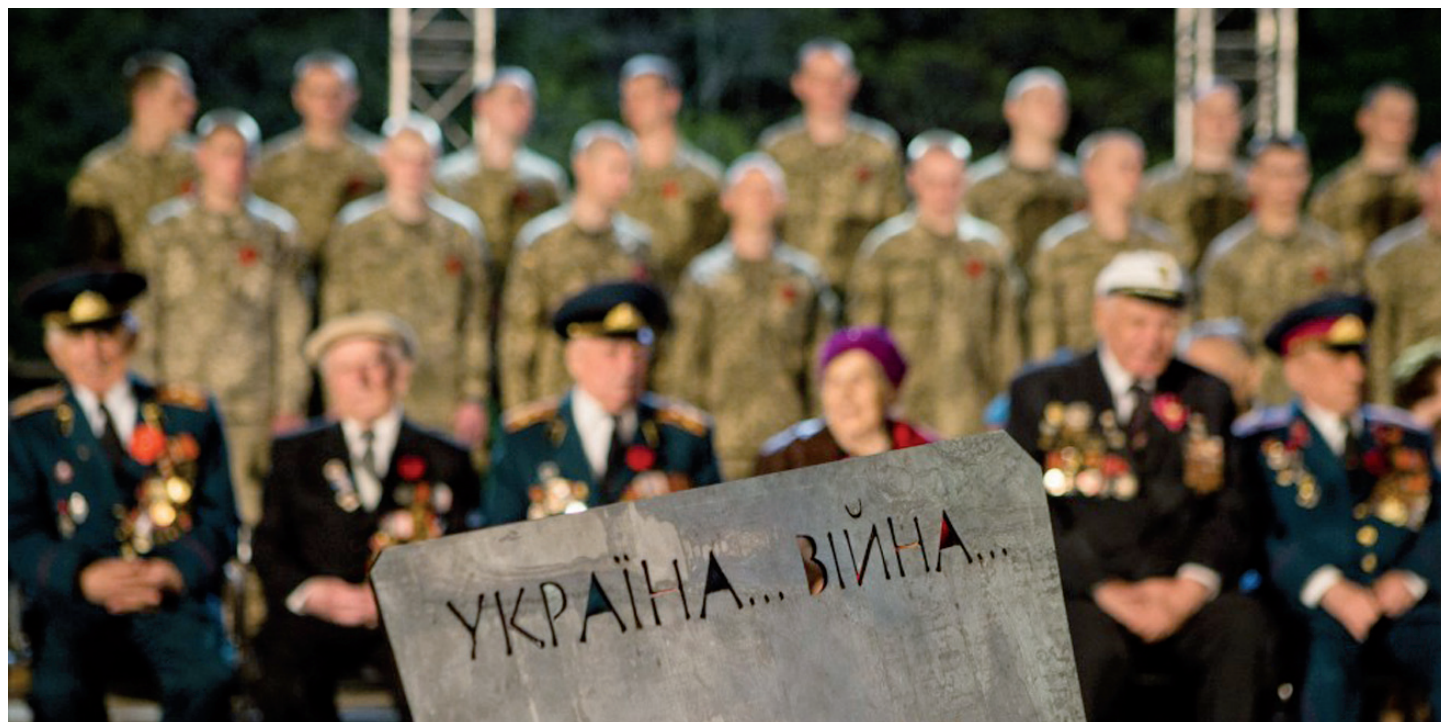
Як і учасникам українського визвольного руху, котрі боролися за вільну, незалежну Україну. Жертвуючи власним життям, усвідомлюючи, які тортури очікують їхніх рідних і близьких, справжні патріоти рідної землі, вони в рядах УПА воювали не проти своїх співвітчизників, мобілізованих під час війни до лав захисників СРСР, а проти влади комуністів. Їхня боротьба стала предтечею у здійсненні заповітної мрії усіх українців – жити не в союзі з кимось сильнішим, під його наглядом, а в своїй суверенній державі. Далекого 1918 року ця мрія могла здійснитися, коли було проголошено Українську Народну Республіку. Ось тільки сила була на боці російських більшовицьких військ, і згодом Україна «добровільно» увійшла до складу «сім'ї братніх народів».

Без повалення комуністичної влади українцям годі було й мріяти про вільну Україну. З нею у роки війни з фашистами, в лавах УПА стали воювати, очолювані Степаном Бандерою, Романом Шухевичем та їхніми побратимами, українські патріоти. Їхня давня мрія здійснилася тільки 1991 року, коли на світовій мапі з'явилася нова держава – Україна.

Російським ідеологам «бандерівщини», перш ніж паплюжити український визвольний рух та його учасників, варто було б згадати «вклад» у перемогу над нацизмом у Другій світовій війні армії генерала Власова. На чиему боці були її білці й офіцери, за які ідеали воювали вони з георгіївськими стрічками проти своїх співвітчизників?!

Та на це у фальсификаторів подій тієї страшної війни бракує часу. Мабуть, і для того, щоб показати на своїх телеканалах, як московська влада у переддень свята Перемоги «забула» покласти квіти біля пам'ятної стели в центрі міста з вкарбованою у граніт Зіркою Героя і рельєфно виділеним надписом «Київ». Такими знаками у Російській Федерації, що стала спадкоємницею Радянського Союзу, вшановують міста, які в роки війни виявили найбільшу мужність і героїзм. Цього разу почесне вшанування москвичів минуло знак української столиці. Тож прикордонникам, які несуть службу з охорони Посольства України, довелося самим покласти пам'ятний вінок шани та стати біля нього у почесну варту. Щось коментувати з цього приводу, як мовиться, зайве.

...Дві червоні дати календаря: День пам'яті та примирення і День Перемоги, символом яких стали червоні маки. Вшанування цих дат – свідчення не лише нашої національної гордості, власної історії українців з її героїчними і скорботними сторінками. Святкування 8 і 9 травня, окрім світлих і гірких болочих споминів за «сто грамами фронтових», навчає нас правильно переосмислювати минуле, робити по-дієвому мудрі висновки на усі виклики сьогодення. При цьому пам'ятаючи, що творцем суверенної України є ми – її народ. ■

■ зірки на погони

від 28 квітня 2016 року №363-ос
по Східному регіональному управлінню
Держприкордонслужби України
капітан 1 рангу
капітану 2 рангу **КРАВЦОВУ Сергію**
Валентиновичу
підполковник
по Західному регіональному управ-
лінню Держприкордонслужби України
майору **ЧАПЛИ Віталію Михайловичу**

від 5 травня 2016 року №381-ос
по Адміністрації Державної прикордон-
ної служби України

■ кінопрем'єра

Балада про народження героїв

Незабаром українському глядачеві буде представлено унікальну
кінострічку «Війна на нульовому кілометрі», робота над якою тривала
більше піроку. Творчий колектив Міжнародного продюсерського центру
«Форт-пост» наразі завершує роботу над фільмом. В його основу лягли
події літа 2014 року на українсько-російському кордоні.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

Стрічку знято в жанрі документальної
драми. За задумом авторів у ній поєднуються
хронікальне відео, зроблене самими бій-
цями, та реконструкція подій за спогадами
їхніх безпосередніх учасників.

Проект реалізовано за фінансової під-
тримки Державного агентства України з
питань кіно. Бюджет для фільму такого фор-
мату мінімальний – усього трохи менше 400
тисяч гривень. Саме тому, за словами керів-
ника продюсерського центру «Форт-пост»
Олександра Дріза, у питаннях організації
зйомок неоціненною виявилася допомога
Державної прикордонної служби.

– Звичайно, ми розуміли, що на виділені
Держкіно гроші не зможемо самостійно
відзняти фільм з такою кількістю бойових
реконструкцій. І тому безмежно вдячні при-
кордонникам, які не лише допомогли нам у
технічному плані, а й забезпечили участь у
зйомках своїх військовослужбовців, – зазна-
чає Олександр Якович. – Вся знімальна
група настільки перейнялася цією спіль-
ною творчою ідеєю, що ніхто не рахувався
з часом і силами. Ми працювали у Маріу-
полі, Одесі, Великих Мостах, Бортничих та
Оршанці. І, звісно, у зоні проведення АТО –
просто під час виконання героями нашої
стрічки бойових завдань.

полковник
підполковнику **ЗАМАНІ Наталії Олек-
сандрівні**

від 10 травня 2016 року №388-ос
по Південному регіональному управлінню
Держприкордонслужби України
підполковник медичної служби
майору м/с **БУРКАЦЬКОМУ Андрію**
Мирославовичу (з 7 травня 2016 року)
майору м/с **УСТИНСЬКІЙ Олені Вікто-
рівні** (з 8 травня 2016 року)

Управління кадрового забезпечення АДПСУ

– Усі ми були переконані, що такий фільм
обов'язково потрібно зняти, і саме про при-
кордонників. Адже про їхню участь у подіях
на Сході інформації дуже мало, – розповідає
головний режисер Василь Рибальченко. –
Під час саме цих зйомок я зробив для
себе головне відкриття: зрозумів, хто такі
справжні герої. Це фільм про трансфор-
мацію свідомості, про те, як юнаки, котрі
раніше ніколи не нюхали пороху, пройшли
через страшну м'ясорубку і стали справ-
жніми чоловіками та воїнами. Це стосу-
ється всієї України, бо махати прапором чи
одягати вишиванку і стояти з кулеметом на
передовій – зовсім різні речі.

Автор сценарію Олександр Лірчук
каже, що на початку роботи була просто
ідея створити фільм про участь прикор-
донників у подіях 2014 року на східному
кордоні України. «Проте потім ми зро-
зуміли, що самої лише ідеї недостатньо:
потрібно зануритися у контекст якомога
глибше – поїздити по Україні, поговорити з
військовими. І лише тоді у нас почав наро-
джуватися сценарій, який весь час зміню-
вався», – зазначає автор. На його думку,
цей фільм – яскравий приклад сучасної
української військової пропаганди у най-
кращому розумінні цього слова. Адже у
ньому показано справжніх бійців – моло-
дих, мужніх та розумних. Людей, які чітко
розуміють, чим вони займаються і заради
чого живуть. ■

■ фотофакт

Поскупилися на вінок...

Петро ЖУЧОК

У «кращих традиціях» гібридної війни
пройшли урочистості з нагоди Дня Пере-
моги у Москві. Напередодні 9 травня біля
Кремлівської стіни «забули» покласти
квіти до меморіалу місту-герою Києву –
одному з дванадцяти міст колишнього
СРСР, які отримали це звання за свою

роль у Другій світовій війні. Таким чином
було порушено багаторічну традицію і за
чим, на думку журналістів та користувачів
соцмереж, криється зовсім не недбаль-
ство.

Однак ситуацію швидко виправили. За
підтримки Посольства України в Росії квіти
до постаменту поклали українські прикордон-
ники, які виступили і в якості почесної варті.
Їх підтримали представники російської інтели-
генції та небайдужі громадяни. ■

■ від щирого серця!

Щиро вітаємо з Днем народження
дорогу дружину та матусю **ДЯЧЕНКО**
Таїсію! Від усієї душі бажаємо їй міцного
здоров'я, миру, злагоди, любові, сімейного
затишку та Божого благословіння!

Хай сміх твої лунає неначе дзвіночок,

Хай доля плете тобі з щастя віночок!

У небо підносять хай мрії тебе крила,

Ми любимо тебе! З Днем народження, мила!

З любов'ю чоловік **Володимир та**
доньки Іринка й Анютка

Рада та актив Одеської обласної громад-
ської організації ветеранів прикордонної
служби щиро і сердечно вітають ветеранів
та діючий персонал Одеського, Ізмайл-
ського, Білгород-Дністровського, Херсон-
ського прикордонних загонів, Одеського
загону Морської охорони, Одеської окремої
авіаційної ескадрильї, клінічного госпіта-
лю Південного регіонального управління
та клінічного санаторію «Аркадія» з Днем
Перемоги та Днем прикордонника! А ветер-
анів і діючий персонал Одеської окремої
авіаційної ескадрильї ще і з 30-річчям ство-
рення частини;

ювілярів: підполковника **ЯКУШЕВА**
Григорія Миколайовича з 65-річчям; стар-
ших прапорщиків запасу – **ЗАГОРНОГО**
Івана Олександровича та **ПЛЕХАНОВА**
Олександра Георгійовича з 60-річчям;

іменинників травня: генерал-майора
у відставці **ТРЕГУБОВА Бориса Дми-
тровича**, полковника **ВАСИЛЬКІВ-**
СЬКОГО Владислава Станіславови-
вича; полковників у відставці – **ВАСЯ-**
НОВА Федора Семеновича і **РИБАЛКА**
Валерія Володимировича; підпол-
ковника у відставці **БАРАБАНОВА**
Євгена Васильовича, майорів запасу –
ЗІМЕНКА Анатолія Йосиповича та
СОКОЛОВСЬКОГО Володимира Мико-
лайовича; капітана запасу **КОБЛИКА**
Валерія Миколайовича, старших прапор-
щиків запасу – **НИТИЧУКА Олександра**
Дмитровича, **КУПРІЯНОВА Анатолія**
Михайловича, **КОВАЛЬОВА Василя**

Миколайовича, **БУДНІКА Валерія**
Йосиповича, **КОЛОБЕРДУ Миколу**
Вікторовича та **КІРІЛЮКА Сергія Ана-**
толійовича!

Бажаємо ювілярам та іменинникам міц-
ного здоров'я, щастя в сімейному житті,
благополуччя та мирного неба над головою!

Рада та актив Луганського обласного
товариства ветеранів прикордонних військ
«Союз-Кордон» щиро та сердечно вітають із
65-річчям свого керівника – **СЕРДЮКОВА**
Олексія Вікторовича і зичать міцного
здоров'я, особистого щастя, злагоди і чудо-
вого настрою, родинного затишку та сімей-
ного добробуту!

Нехай у житті Вас супроводжує удача,
постійно зіграє тепло людської вдячності,
а будні й свята наповнюються радістю, світ-
лом і любов'ю рідних та близьких. Вічної
Вам молодості душі та здійснення всіх пла-
нів і сподівань!

Від щирого серця вітаю заступника
начальника Північного регіонального управ-
ління з персоналу полковника **ЯКОБЧУКА**
Юрія Миколайовича з Днем народження!
Бажаю міцного здоров'я, сімейної зла-
годи, успіхів у службі та всього найкращого
в житті!

З повагою **Ігор КОЗЛОВ**

Щирісеречно вітаємо приємну, чуйну й
добру людину **ЛІСОВОГО Василя Мико-**
лайовича! Бажаємо залишатися таким же
енергійним і невтомним, завзятим, ширим,
турботливим і щедрим на добро!

Спинити час ніхто не в змозі –

І знов весна, і квітне сад,

На Вашім сонячній порозі

З'явилось мудрих шістдесят.

Ваш ювілей – почесна дата,

Про це нагадувать не слід,

Дозвольте щиро побажати

Здоров'я, щастя й сотню літ!

Найщиріші побажання

від сім'ї **ДЯЧЕНКІВ**

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:

61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Чергова по номеру
Аліна ДАНИЛЮК

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 47508
Наклад: 5000 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися
у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства
Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат,
власних назв та інших відомостей несуть автори
публікацій, а рекламної інформації – рекламода-
вець. Редакція не листується з читачами. Редакція
може не поділяти точку зору автора. Рукописи не
повертаються і не рецензуються. Редакція залишає
за собою право редагувати матеріали. При вико-
ристанні наших публікацій посилання на газету
обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net